

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Strategiei naționale privind prevenirea și
combaterea deșertificării și degradării terenurilor 2030**

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ

2.1.	Sursa proiectului de act normativ	Inițiativa Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor.
2.2.	Descrierea actuale situației	În anul 2017, Convenția Națiunilor Unite pentru Combaterea Deșertificării (UNCCD) a adoptat Cadrul strategic 2018-2030, care se axează pe atingerea obiectivului de dezvoltare durabilă 15.3. În calitate de parte la UNCCD, Uniunea Europeană (UE) și-a confirmat angajamentul de a atinge obiectivul privind neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor până în 2030. Noțiunea conexă „neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor” este definită de UNCCD ca „o stare în care cantitatea și calitatea resurselor funciare necesare pentru a sprijini funcțiile și serviciile ecosistemului, precum și pentru a spori securitatea alimentară, rămân stabile sau cresc în cadrul anumitor ecosisteme și scări temporale și spațiale”. Curtea de Conturi (engl. ECA), atrage atenția asupra faptului că fenomenul deșertificării în Europa reprezintă o amenințare ce impune măsuri suplimentare. Potrivit raportului Special al Curții (ECA, 2018), acest fenomen s-a intensificat în Europa. În concluziile acestui raport, Curtea recomandă Comisiei următoarele: îmbunătățirea înțelegerii fenomenelor de degradare a terenurilor și de deșertificare în UE, evaluarea necesității de a consolida cadrul juridic al UE în ceea ce privește solul și intensificarea eforturilor depuse de Comisie, în vederea îndeplinirii angajamentului asumat de UE și de statele membre de a atinge obiectivul privind

		neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor până în 2030. Având în vedere consecințele negative ale deșertificării și degradării terenurilor, prezenta strategie urmărește prevenirea și diminuarea acestor procese, prin aplicarea unor măsuri integrate care să vizeze managementul resurselor pe termen lung. Aceste măsuri vor contribui la atingerea neutralității din punct de vedere al degradării terenurilor și deșertificării prin îndeplinirea obiectivelor și țințelor stabilite prin Agenda 2030, pe care România s-a angajat să le implementeze la nivel național. Se va avea în vedere în special obiectivul 15. Viața terestră, ținta 15.3. Până în anul 2030, obiectivele se referă la :combaterea deșertificării, restaurarea terenurilor și solurilor degradate, inclusiv a terenurilor afectate de deșertificare, secetă și inundații și depunerea de eforturi pentru a atinge o lume neutră din punct de vedere al degradării solului, dar și alte obiective interconectate. Perioada de implementare a Strategiei Naționale privind Prevenirea și Combaterea Deșertificării și Degradării Terenurilor este până în anul 2030. România este situată într-o zonă de climă excesiv continentală, cu secete pedologice prelungite, iar creșterea în ultimii 10 ani a temperaturilor medii anuale cu 0,2-0,6°C și scăderea precipitațiilor cu 10-15 mm, față de mediile multianuale, pe fondul scăderii actuale a geosistemului, relevă tendința clară a intensificării și extinderii fenomenelor de deșertificare și de degradare a terenurilor în special în zonele de sud și est a țării. O treime din teritoriul României (aproximativ 7 mil. ha) și 40% din suprafața agricolă se află în zone cu risc de deșertificare. Regiunile cele mai expuse sunt sudul Câmpiei Române, Dobrogea și sudul Moldovei. În ceea ce privește modificările climatice, din compararea valorilor obținute pe ultimii 100, 50, 20, 15 și 10 ani pentru principalii factori climatici, se evidențiază următoarele tendințe, aproape generale: a) scăderea cantităților medii anuale de precipitații; b) creșterea temperaturilor medii anuale în ultimii 10 ani față de media pe ultimii 100 de ani. Trebuie subliniat faptul că ambele tendințe se manifestă la nivelul întregului teritoriu al țării (pentru zona de câmpie și colinară), cu excepția zonei de est (în special cea litorală), unde cantitățile de precipitații sunt oricum foarte reduse. În perioada 9-20 mai 2022, a avut loc cea de-a cincisprezecea sesiune a UNCCD - COP15, care a vizat creșterea, la nivel de țară,
--	--	--

a rezilienței la secetă, deșertificare și degradarea terenurilor printr-o inițiativă pilot „Drought Resilience Accelerator”, ce ar urma să fie implementată în colaborare cu organizații de renume în domeniul schimbărilor climatice (ex. FAO, WMO și alți parteneri).

În plus, se vor avea în vedere și metode care să susțină implementarea planurilor naționale de secetă, avertizarea timpurie și evaluarea vulnerabilității, prin care să fie sporită rezistența societății la secetă. Alte politici existente la nivel european care vizează direct problema deșertificării și degradării terenurilor sau care sunt interconectate cu aceste fenomene sunt:

1. Eu Forest Strategy
2. Eu Biodiversity Strategy for 2030
3. Eu Soil Strategy.

Factorii care contribuie la apariția proceselor de degradarea terenurilor și deșertificare

Factorii climatici

Procesele de degradare și deșertificare a terenurilor sunt rezultatul unei interacțiuni complexe și de lungă durată dintre factorii naturali (climă, sol, vegetație, relief) și antropici (socio-economici). În cadrul acestei interacțiuni, factorii climatici pot exercita un dublu rol, fie de precursor (pregător) pentru procesul de deșertificare (ex. ariditatea, seceta, valurile de căldură), fie de declanșator pentru procesele de degradare a terenurilor prin eroziune (ex. precipitațiile, viteza vântului).

Printre factorii climatici cei mai relevanți pentru producerea proceselor de degradare a terenurilor și deșertificare se numără: temperatura aerului – extremele termice pozitive (ex. valurile de căldură), precipitațiile – ariditatea, seceta, precipitații abundente (cu caracter torențial), precipitațiile de lungă durată (intervalele umede), vântul – intensificările de vânt, umiditatea atmosferică – presiunea parțială redusă a vaporilor de apă din aer determină pierderea apei prin evaporare la suprafața solului.

Factorii edafici

Solul este un factor dominant al biosistemelor terestre din regiunile semiaride și din zonele uscate sub-umede prin rolul esențial pe care îl are în producția de biomasă vegetală. Când solul nu este capabil să asigure plantelor un spațiu radicular și/sau apă și elemente nutritive în aceste regiuni se dezvoltă fenomenul de deșertificare. În zonele semiaride și sub-umede, terenul devine relativ ireversibil deșertificat când zona de înrădăcinare nu mai este în stare de a susține o creștere minimă a vegetației.

Dintre caracteristicile solurilor, un rol semnificativ în evaluarea apariției proceselor de degradarea terenurilor și deșertificare este atribuit următorilor factori: materialul parental (de care depinde grosimea solului și conținutul de schelet), panta, drenajul, tipul de sol și textura acestuia, susceptibilitatea solului la eroziunea prin apă și susceptibilitatea la compactare.

Rolul vegetației

Roca, relieful, climatul și solul definesc condițiile naturale, care pot favoriza sau defavoriza eroziunea, determinând predispoziția la degradare. Spre deosebire de acești factori, vegetația reprezintă factorul de rezistență care protejează terenurile împotriva acțiunii erozive a apei, iar omul este pe de o parte agent declanșator, iar pe de altă parte, factor de stăvilire a procesului.

Sub acest raport, vegetația forestieră constituie scutul optim de protecție a solului împotriva acțiunii erozive a apei din precipitații. Aceasta contribuie cel mai mult la stoparea proceselor de eroziune, asigurând atât un drenaj biologic natural al surplusului de apă din precipitații cât și atenuarea impactului picăturilor de ploaie asupra solului prin intermediul coronamentului, în timp ce litiera reduce viteza de scurgere a apelor pe pante.

Factorii antropici

Factorul antropic ocupă un loc cu totul aparte, constituind de cele mai multe ori factorul declanșator al proceselor de degradare a terenurilor (eroziune în suprafață, alunecări de teren etc.) care condiționează ritmul și severitatea acestora.

Pe lângă procesele de eroziune pluvială sau eoliană; de alunecare, sărăturare și înmlăștinare în desfășurarea cărora factorul antropic joacă rol de factor condițional, există o serie de procese de degradare cauzate direct de către om (factor cauzal) cunoscute sub denumirea de procese de degradare antropică. Acestea sunt rezultatul unor acțiuni conștiente, uneori necesare și utile, care au luat amploare în ultimile decenii, ca urmare a dezvoltării unor activități de exploatare intense a resurselor naturale și a construcțiilor, a deversării sau depozitării deșeurilor, a poluării etc. Prin urmare, principalele procese de degradare antropică a terenurilor sunt excavarea, deranjarea, haldarea și poluarea.

Alți factori (relieful și litologia)

Relieful (factorul geomorfologic) intervine în desfășurarea proceselor de degradare și deșertificare, influențând prin elementele sale caracteristice (energia de relief, gradul de fragmentare a reliefului, expoziția, panta, forma și lungimea versanților) nu doar intensitatea ci și amploarea proceselor. Astfel,

		un teritoriu caracterizat printr-o energie mare de relief (de peste 200 m la deal și peste 500 m la munte), un grad ridicat de fragmentare (de peste 1 km/km²) expoziție însoțită sau semi-însoțită, profil longitudinal convex sau linear, pantă peste 20% și lungimi mari de scurgere prezintă o predispoziție avansată la eroziune. Identificarea zonelor susceptibile la apariția proceselor de degradarea terenurilor și deșertificare în condițiile climatului actual s-a realizat prin intersecția și combinarea informațiilor climatice legate de distribuția tipurilor de climat Koeppen-Geiger și de cea a arealelor cu climat semi-arid și semi-umed conform AI (UNEP, 1992). Această abordare metodologică a permis delimitarea de areale încadrate în patru grade de favorabilitate climatică pentru procesele de degradarea terenurilor și deșertificare, utilizând date de observații pentru cea mai recentă perioadă standard climatologică a Organizației Meteorologice Mondiale (1991-2020), după cum urmează: <i>a) susceptibilitate extrem de mare, din care fac parte arealele semi-aride ($0,20 > AI > 0,50$), cu un climat arid de stepă (BSK): Delta Dunării;</i> <i>b) susceptibilitate foarte mare, care cuprind arealele semi-aride, dar cu un climat temperat cu veri fierbinți (Cfa): zona centrală și nord-vestică a Podișului Dobrogei;</i> <i>c) susceptibilitate mare, care cuprind arealele semi-umede ($0,50 > AI > 0,65$), cu un climat temperat cu veri fierbinți (Cfa): arealele joase (de câmpie și podiș) extracarpătice din vestul (Câmpia de Vest), sudul (Câmpia Română) și sud-estul țării (sectoarele estice ale Câmpiei Române – Câmpia Bărăganului, Câmpia Siretului Inferior și Podișului Dobrogei);</i> <i>d) susceptibilitate moderată, care cuprind arealele semi-umede, cu un climat temperat cu veri calde (Cfb): areale joase de câmpie situate în extremitatea nordică a Câmpiei de Vest (Câmpia Someșului), areale vestice din Podișul Transilvaniei (extremitatea vestică a Câmpiei Transilvaniei și Podișului Târnavelor), precum și areale din nordul și centrul Podișului Moldovei (Câmpia Moldovei și nordul și centrul Podișului Bârlad).</i> Estimativ, în perioada 1991-2020, arealele cu diferite grade de susceptibilitate climatică la degradarea terenurilor și deșertificare dețineau circa 48% din suprafața țării, cu cea mai mare pondere a arealelor cu susceptibilitate mare (32%) și cea mai mică a celor cu susceptibilitate extrem de mare (circa 1%) și mare (circa 2%).
2.3.	Schimbări preconizate	

		Aplicând metodologia din strategie au fost identificate arealele susceptibile din punct de vedere climatic la apariția proceselor de degradarea terenurilor și deșertificare în condițiile climatului viitor 2030, utilizând proiecțiile climatice ale unui ansamblu de 10 modele Eurocordex cu rezoluția spațială 12 km. Noua distribuție spațială a susceptibilității climatice viitoare pentru producerea proceselor de degradarea terenurilor și deșertificare indică o diminuare față de perioada climatului actual (1991-2020) a suprafeței teritoriului României expuse la astfel de procese în ambele scenarii climatice. Concomitent, se estimează o reducere a numărului de clase de susceptibilitate în ambele scenarii climatice analizate. Până în anul 2030, susceptibilitatea climatică la procese de degradarea terenurilor și deșertificării va caracteriza numai areale joase (cu altitudini sub 500 m) de câmpie și podiș din sudul și estul țării. În acest orizont de timp, arealele cu susceptibilitate mare la astfel de procese, vor avea un climat temperat semi-umed, cu veri fierbinți și vor fi cel mai bine reprezentate la nivel național în ambele scenarii climatice. Acestea vor corespunde în mare parte regiunilor sudice și estice de câmpie și podiș ale țării (Câmpia Română și Lunca Dunării, Podișul Moldovei și Podișul Dobrogei), în timp ce arealele cu susceptibilitate foarte mare vor corespunde în continuare regiunii Deltei Dunării, similar perioadei climatului actual. Clasa de susceptibilitate moderată își va restrânge cel mai mult distribuția spațială comparativ cu perioada climatului actual (1991-2020) și va fi reprezentată sub forma unui areal restrâns din partea centrală a Podișului Moldovei. Scenarii de evoluție climatică Până în anul 2030 se preconizează o ușoară intensificare a procesului de încălzire a climei față de perioada de referință 1971-2000, atât la nivel anual, cât și anotimpual. Creșterile estimate sunt mai pronunțate în general vara în arealele cu favorabilitate climatică crescută (extrem de mare, foarte mare și mare) și vara și primăvara în cele cu favorabilitate moderată. Progrese înregistrate pe plan național în domeniul combaterii degradării terenurilor și deșertificării În ultimele două decade, comunitatea științifică la nivel mondial a lansat o nouă idee, și anume că, cele mai recente schimbări în climatul de pe Pământ sunt datorate în principal activității umane, sau așa zisele „efecte antropice”. Emisiile de gaze de seră induse de factorul uman au apărut, probabil, odată cu revoluția industrială și sunt, în principal,
--	--	---

		rezultatul arderilor combustibililor fosili cu scopul producerii de electricitate și al transportului în general. În același timp, explozia demografică și dezvoltarea economică au avut ca rezultat ridicarea nivelului de producție și a celui de consum, factori care au determinat creșterea volumului de emisii într-un ritm rapid. Modificările în folosința terenurilor ca urmare a intensificării practicilor agricole și forestiere sau a extinderii urbanizării, au determinat creșterea emisiilor de gaze cu efect de seră și a poluării aerului. În plus, transformarea arealelor montane în infrastructură destinată practicării turismului dar și despăduririle au implicații majore asupra nivelului emisiilor gazelor cu efect de seră. La nivel european, mecanismele de contabilizare a E(+)/R(-) aferente folosinței pădure prin stocarea în mod natural a carbonului și sporirea rezistenței acestora la schimbările climatice sunt într-o sinergie cu alte inițiative ale Comisiei, care elaborează, implementează activități, în vederea restaurării terenurilor degradate și a ecosistemelor forestiere, promovează bio-economia și utilizarea produselor forestiere durabile, ținând cont de principiile ecologice și de biodiversitate: a) Eu Biodiversity Strategy for 2030; b) Farm to Fork Strategy for a fair, healthy and environmentally-friendly food system; c) Eu Forest Strategy; d) Eu Nature Restoration Targets; e) Eu Strategy on Adaptation to Climate Change; f) Eu Strategy to Reduce Methane Emissions; g) Eu Soil Strategy; h) A sustainable Bioeconomy for Europe; i) Circular Economy Action Plan for a cleaner and more competitive Europe; j) Zero Pollution Action Plan; k) Long-term Vision for the EU's Rural Areas. Sporirea capacității sectorului LULUCF de a stoca carbonul din atmosferă se poate realiza prin: a) creșterea suprafețelor acoperite cu păduri (împăduriri), b) creșterea stocului de carbon ca urmare a implementării unui management sustenabil al utilizării terenurilor împădurite, pășunilor și terenurilor agricole; c) reducerea emisiilor generate de artificializarea solurilor și degradarea ecosistemelor. În România, sectorul LULUCF și în special pădurile compensează aproximativ 30% din totalul emisiilor contabilizate
--	--	---

		în INEGES, din care pădurile și produsele forestiere din lemn însumează aproape 80% din totalul reținerilor de carbon. Pădurile sunt absorbanți net de CO₂ din atmosferă. În ecuația contabilizării E(+)/ R(-) carbonului stocat, rezultatul net reprezintă diferența dintre creșterea și pierderea de biomasă ca urmare a activităților umane directe (recoltă, defrișări), ori prin emisiile generate de respirația ecosistemului. Creșterea contribuției sectorului forestier în reducerea emisiilor de GES se poate realiza prin : a) creșterea stocului de carbon în biomasa arborilor pe picior, în lemn mort, litieră și sol, b) creșterea stocului de carbon în produsele forestiere din lemn, c) utilizarea lemnului pentru a substitui materiale ce emit cantități mari de GES (ex. ciment, oțel) sau substituirea combustibililor fosili pentru producerea de energie. Estimarea E(+)/ R(-) a gazelor cu efect de seră rezultate din gestionarea terenurilor acoperite cu vegetație forestieră se realizează după instrucțiunile prevăzute în ghidul IPCC. Stocul net de carbon în biomasă depinde de structura fondului de producție (distribuția pe specii, clase de vârstă și clase de producție) precum și de cantitatea de lemn recoltat. Contabilizarea, în raportările către convenție, se realizează pentru trei categorii de terenuri asociate folosinței pădure: păduri rămase pădure, conversii ale altor terenuri către pădure (împăduriri) și conversii de suprafețe acoperite cu vegetație forestieră către alte categorii de terenuri (despăduriri, defrișări). În baza structurii fondului de producție din Inventarul Fondului Forestier 1984 (IFF, 1984) și din Inventarul Forestier Național (IFN, Ciclul I și II), România a estimat pentru perioada 1990-2019 o cantitate netă anuală de 27 mil. tone CO₂ stocată de păduri. Măsuri referitoare la ecosistemele forestiere Creșterea suprafețelor împădurite Creșterea suprafeței forestiere a țării trebuie să se realizeze în principal, prin împădurirea unor terenuri degradate și a unor terenuri marginale, inapte pentru o agricultură eficientă, precum și prin crearea de perdele forestiere de protecție pentru culturile agricole, pentru protecția digurilor și a malurilor contra curenților, viiturilor, gheții și altele, pentru protecția căilor de comunicație și de transport, în special împotriva înzăpezirilor, pentru protecția localităților și a diverselor obiective economice și sociale.
--	--	--

Această are ca obiectiv creșterea suprafeței ocupate de păduri la nivel național prin promovarea împăduririi suprafețelor agricole și neagricole, contribuind astfel la susținerea stocării carbonului, adaptarea la efectele schimbărilor climatice, reducerea eroziunii solului, îmbunătățirea capacității de retenție a apei, precum și la refacerea și conservarea biodiversității locale.

Creșterea se va realiza prin:

Crearea și întreținerea perdelelor forestiere de protecție a terenurilor agricole (peste 26.700 ha pentru protecția a cca. 2-3 mil. ha terenuri agricole în Oltenia, Dobrogea, Câmpia Română și S-E Moldovei).

De asemenea mai sunt necesare 1752 km (5257 ha) perdele de protecție a drumurilor naționale și autostrăzilor (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție).

Împăduriri terenuri ineficiente folosințelor agricole și erodate

Datorită faptului că pădurile rețin cantități mari de carbon se recomandă împădurirea terenurilor ineficiente pentru agricultura.

Astfel, suprafețele împădurite nou create pe terenurile agricole și neagricole, mai ales în zonele de câmpie și de deal, vor avea efecte pozitive asupra climatului local, contribuind la combaterea efectelor secetelor excesive, ameliorarea climatului local și a regimului hidric edafic, reducând evaporația și transpirația la nivelul plantelor.

Zonele vizate sunt: centrul și sudul Podișului Moldovei, Podișul Dobrogei de Nord, Dealurile subcarpatice, în special Subcarpații de Curbură, Podișul Getic, Podișul și Câmpia Transilvaniei, unde sunt prevăzute împăduriri pe o suprafață de peste 100.000 ha, din care 26.700 ha, sunt prevăzute a fi împădurite prin PNRR până în 2026.

Împădurirea terenuri ravenate/alunecătoare

Zonele vizate sunt: Câmpia Jijiei și a Bahluiului, Podișul Bârladului, Subcarpații, în special zona subcarpatică de curbură, Podișul Getic, Podișul Târnavelor și Câmpia Transilvaniei, unde a fost prevăzută o suprafață de cca. 10 mii ha pentru împădurire.

Împădurirea terenurilor nisipoase (inclusiv perdele forestiere)

Cca. 10.000 ha, în sudul Olteniei; în Bărăgan, pe malul drept al râurilor Ialomița, Călmățui și Buzău; în zona Carei – Satu Mare; Câmpia Tecuciului, în zona Liești - Hanu Conachi, la confluența Bârladului cu Siretul.

Împădurirea terenurilor sărăturate

Au fost prevăzute 1000 ha având în vedere că sunt terenuri cu condiții dificile, amplasate în bordura estică a Podișului Moldovenesc, pe bordura dinspre graniță a Câmpiei de Vest, în regiunea subcarpatică de curbură și în sectorul cu domuri din Transilvania.

Realizarea de culturi energetice (ierboase, lemnoase) – au un rol important în creșterea capacității de stocare a CO₂ din atmosferă și de refacere/ stabilizare a solului. Totodată, potențialul energetic al biomasei în România este apreciabil și poate reprezenta o resursă durabilă pentru domeniul energiilor regenerabile.

Plantarea și/sau conservarea vegetației ripariene

Această măsură urmărește îmbunătățirea stabilității albiei, habitatului acvatic din albia râului și a biodiversității terestre din zona ripariană. Plantarea vegetației ripariene poate crește, de asemenea, infiltrarea și reduce aportul de sedimente în apele de suprafață. Îmbunătățirile în plan ecologic pot fi obținute în intervale lungi de timp dar sunt durabile.

Alte măsuri:

- promovarea speciilor rezistente la secetă și creșterea variabilității acestora în culturi (forestiere, agricole etc);
- prevenirea incendiilor prin instalarea de sisteme de supraveghere și alarmare în păduri;
- implementarea măsurilor de finanțare și acordare de stimulente pentru împăduriri, reîmpăduriri, conservarea biodiversității în arii naturale protejate ș.a.

Reconstrucția ecologică a pădurilor afectate de uscare și alți factori vătămători sau necorespunzătoare sub raport structural-funcțional.

Uscarea pădurilor, favorizată atât de secetele prelungite cât și de intervenții antropice neraționale, se manifestă cu precădere în zonele joase din cuprinsul țării noastre. Fenomene de uscare au fost identificate în principal la păduri de stejari xerofili și mezoxerofili formate pe soluri nisipoase, carbonatice sau argiloase din alte zone.

În vederea reconstrucției ecologice a acestor ecosisteme se recomandă:

- a) cartarea în vederea identificării bonității actuale a terenurilor;
- b) utilizarea materialului de reproducere adaptat la condițiile actuale;
- c) utilizarea tehnicilor și tehnologiilor speciale pentru instalarea și îngrijirea culturilor nou create.

În plus, reconstrucția ecologică trebuie să vizeze și celelalte categorii de păduri caracterizate printr-o stare fito-sanitară precară. În această situație, pe lângă utilizarea lucrărilor speciale de îngrijire

		și conducere a culturilor se recomandă și sporirea măsurilor privind prevenirea și combaterea dăunătorilor precum și îmbunătățirea structurii și compoziției arboretelor prin măsuri specifice.
2.4.	Alte informații	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic		
3.1.	Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.2.	Impactul social	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.3.	Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.	Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.1.	Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.2.	Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.5.	Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.6.	Impactul asupra mediului înconjurător	Strategia Națională privind Prevenirea și Combaterea Deșertificării și Degradării Terenurilor 2030 a fost supusă evaluării de mediu în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.1076/2024 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările și completările ulterioare. În urma parcurgerii tuturor etapelor procedural, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a emis Avizul de mediu nr. 19/03.07.2023.
3.7.	Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.8.	Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.9.	Alte informații	Nu au fost identificate.					
Secțiunea a 4-a							
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri							
- în mii lei (RON) –							
Indicatori	Anul curent	Următorii patru ani				Media pe cinci ani	
1	2	3	4	5	6	7	
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:							
a) buget de stat, din acesta: (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
b) bugete locale (i) impozit pe profit	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
d) alte tipuri de venituri (se va menționa natura acestora)	Nu au fost identificate.						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:							
a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
d) alte tipuri de cheltuieli (se va menționa natura acestora)	Nu au fost identificate.						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:							
a) buget de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
b) bugete locale	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare							
Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.							
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare							
Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.							
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare							
Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.							
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente:							
a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizate;	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.	
4.8. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1.	Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ	
5.2.	Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.	Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE).	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.1.	Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.2.	Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative ale UE	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.4.	Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.5.	Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.6.	Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1.	Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.2.	Informații privind procesul de consultare cu organizații	Proiectul de act normativ a fost elaborat cu consultarea Gărzilor forestiere.

	neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	
6.3.	Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	Proiectul de act normativ urmează a fi transmis în consultare structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale.
6.4.	Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.5.	Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul de act normativ urmează să fie avizat de Consiliul Legislativ.
6.6.	Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 7-a
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

7.1.	Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ	În elaborarea proiectului de act normativ a fost îndeplinită procedura stabilită prin Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată. Menționăm faptul că proiectul de act normativ a fost publicat pe site-ul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor în data de 2024.
7.2.	Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Pe toată perioada de desfășurare a procedurii de evaluare de mediu, publicul a fost informat în conformitate cu obligațiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1076/2024, prin anunțuri în mass-media date de titular și prin afișarea pe pagina de internet a Ministerului, Mediului, Apelor și Pădurilor a documentelor specifice procedurii de evaluare de mediu.

Secțiunea a 8-a
Măsurile de implementare

8.1.	Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
8.2.	Alte informații	Nu au fost identificate.

Pentru considerentele de mai sus, am elaborat **proiectul de hotărâre a Guvernului privind aprobarea Strategiei naționale privind prevenirea și combaterea deșertificării și degradării terenurilor 2030**, care în forma prezentată a fost avizat de către ministerele interesate și de Consiliul Legislativ și pe care îl supunem spre adoptare.

MINISTRUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR
Mircea FECHET

AVIZĂM

VICEPRIM-MINISTRU,
MINISTRUL AFACERILOR INTERNE
Marian-Cătălin PREDOIU

VICEPRIM-MINISTRU,
Marian NEACȘU

MINISTRUL ECONOMIEI,
ANTREPRENORIALULUI ȘI TURISMULUI
Ștefan-Radu OPREA

MINISTRUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Florin-Ionuț BARBU

MINISTRUL FINANTELOR
Marcel – Ioan BOLOȘ

MINISTRUL TRANSPORTULUI
ȘI INFRASTRUCTURII
Sorin Mihai GRINDEANU

MINISTRUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR
PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI
Adrian-Ioan VEȘTEA

MINISTRUL INVESTIȚIILOR ȘI
PROIECTELOR EUROPENE
Adrian CÂCIU

MINISTRUL CERCETĂRII, INOVĂRII ȘI
DIGITALIZĂRII
Bogdan-Gruia IVAN

MINISTRUL EDUCAȚIEI
Ligia DECA

SECRETARUL GENERAL AL GUVERNULUI
Mircea ABRUDEAN

MINISTRUL JUSTIȚIEI
Alina-Ștefania GORGHIU

PROJECT